

Vis dėlto šio bendrojo susitarimo įgyvendinimas nacionalinės teisės aktu, tokiu kaip Prezidento dekretas Nr. 164/2004, nesumažina apsaugos, kuri vidaus teisės sistemoje anksčiau taikyta pagal terminuotas sutartis dirbantiems darbuotojams daugiau nei nustatytasis minimaliomis apsaugos nuostatomis, įtvirtintomis bendrajame susitarime. Konkrečiai kalbant, bendrojo susitarimo 5 punkto 1 dalies laikymasis reikalauja, kad tokia teisės akte, kalbant apie piktnaudžiavimą paeiliui sudarant terminuotas darbo sutartis, būtų numatytos veiksmingos ir įpareigojančios piktnaudžiavimo paeiliui sudarant terminuotas darbo sutartis prevencijos priemonės ir pakankamai veiksmingos ir atgrasomąjį poveikį turinčios sankcijos, kad būtų užtikrintas visiškas šių prevencijos priemonių veiksmingumas. Todėl prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar šių sąlygų yra laikomasi.

5. Tokiomis kaip nagrinėjamų bylų aplinkybėmis bendrasis susitarimas dėl darbo pagal terminuotas sutartis turi būti aiškinamas taip, kad kai atitinkamos valstybės narės teisės sistemoje minėtame sektoriuje yra kitų veiksmingų priemonių, kurios leistų išvengti piktnaudžiavimo paeiliui sudarant terminuotas darbo sutartis ir, esant reikalui, už jį nubausti bendrojo susitarimo 5 punkto 1 dalies prasme, juo nedraudžiama viešajame sektoriuje taikyti absoliutaus draudimo neterminuotomis darbo sutartimis pakeisti paeiliui sudarytas terminuotas darbo sutartis, kurios, kadangi buvo sudarytos siekiant tenkinti nuolatines ir ilgalaikes darbdavio reikmes, turi būti laikomos sudarytomis piktnaudžiaujant. Vis dėlto pats prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas privalo įvertinti, kiek reikšmingų vidaus teisės nuostatų taikymo sąlygos ir veiksmingas įgyvendinimas yra tinkama priemonė, skirta išvengti viešojo administravimo institucijos piktnaudžiavimo paeiliui sudarant terminuotas darbo sutartis ar nustatant terminuotus darbo santykius ir, esant reikalui, už jį nubausti.

Tuo tarpu kadangi šio bendrojo susitarimo 5 punkto 1 dalis netaikoma darbuotojams, sudariusiems pirmąją ar vienintelę terminuotą darbo sutartį, šia nuostata nereikalaujama, kad valstybės narės nustatytų sankcijas, kai realiai tokia sutartimi siekiama tenkinti ilgalaikes ir nuolatines darbdavio reikmes.

6. Būtent prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nacionalinės teisės norma, kiek įmanoma, turi aiškinti taip, kad ji atitiktų bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 5 punkto 1 dalį ir 8 punkto 3 dalį, bei tai darydamas jis turi nustatyti, ar „lygiavertė teisinė priemonė“ pirmojo iš šių dviejų punktų prasme, tokia kaip numatytoji Įstatymo Nr. 2112/1920 8 straipsnio 3 dalyje, turėtų būti taikoma pagrindinėms byloms vietoj tam tikrų kitų vidaus teisės nuostatų.

2009 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (Corte d'appello di Milano (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Marco Gambazzi prieš DaimlerChrysler Canada Inc., CIBC Mellon Trust Company

(Byla C-394/07) ⁽¹⁾

(Briuselio konvencija — Sprendimų pripažinimas ir vykdymas — Atsisakymo pagrindai — Valstybės, kurioje siekiama sprendimo pripažinimo, viešosios tvarkos pažeidimas — Atsakovo nušalinimas nuo valstybės, kurioje priimtas sprendimas, teismo proceso dėl teismo nurodymo neįvykdymo)

(2009/C 141/13)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Corte d'appello di Milano

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Marco Gambazzi

Atsakovė: DaimlerChrysler Canada Inc., CIBC Mellon Trust Company

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Corte d'appello di Milano — Briuselio konvencijos 26 straipsnio ir 27 straipsnio 1 dalies išaiškinimas — Sprendimas, kurio pripažinimas prieštarauja atitinkamos valstybės viešajai tvarkai — Sprendimas, trukdantis proceso šaliai pasinaudoti teise į gynybą („debarment“) dėl to, kad nebuvo vykdomi teismo nurodymai

Rezoliucinė dalis

1968 m. rugsėjo 27 d. Konvencijos dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo, iš dalies pakeistos 1978 m. spalio 9 d. Konvencija dėl Danijos Karalystės, Airijos ir Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės prisijungimo, 1982 m. spalio 25 d. Konvencija dėl Graikijos Respublikos prisijungimo, 1989 m. gegužės 26 d. Konvencija dėl Ispanijos Karalystės ir Portugalijos Respublikos prisijungimo ir 1996 m. lapkričio 29 d. Konvencija dėl Austrijos Respublikos, Suomijos Respublikos ir Švedijos Karalystės prisijungimo, 27 straipsnio 1 punktą turi būti aiškinamas taip:

valstybės, kurioje siekiama sprendimo pripažinimo, teismas, remdamasis šiame straipsnyje nurodyta išlyga dėl viešosios tvarkos, gali atsižvelgti į tai, kad sprendimą priėmusios valstybės teismas priėmė sprendimą dėl ieškovo reikalavimų neišklausęs atsakovo, kuris nuolat dalyvavo teismo posėdžiuose, bet nutartimi buvo pašalintas iš proceso,

⁽¹⁾ OL C 269, 2007 11 10.

nes neįvykdė tame pačiame procese priimta ankstesne nutartimi nustatytų įpareigojimų, jeigu įvertinus visą procesą ir atsižvelgus į visas aplinkybes jam matyti, kad ši priemonė dėl pašalinimo buvo akivaizdus ir neproporcingas atsakovo teisės būti išklaustam pažeidimas.

(¹) OL C 283, 2007 11 24.

2009 m. balandžio 23 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Graikijos Respubliką

(Byla C-406/07) (¹)

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Įsisteigimo laisvė — Laisvas kapitalo judėjimas — Tiesioginiai mokesčiai — Dividendų už bendrovių akcijas apmokestinimas — Ūkinėms bendrijoms taikomo mokesčio tarifas)

(2009/C 141/14)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama D. Triantafyllou

Atsakovė: Graikijos Respublika, atstovaujama P. Mylonopoulou, M. Tassopoulou ir I. Pouli

Dalykas

Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — EB 43 ir EB 56 straipsnių pažeidimas — Nacionalinės teisės aktas, numatantis neapmokestinamą sumą nacionalinių bendrovių mokamiems dividendams, tačiau jos nenumatantis kitoje valstybėje narėje buveinę turinčių bendrovių mokamiems dividendams

Rezoliucinė dalis

1. Užsienio kilmės dividendams taikiusi mažiau palankią mokesčių sistemą nei nacionalinės kilmės dividendams, Graikijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal EB 43 ir EB 56 straipsnius bei atitinkamus 1992 m. gegužės 2 d. Europos ekonominės erdvės susitarimo straipsnius, būtent jo 31 ir 40 straipsnius.

Palikusi galioti Pajamų mokesčio kodekso (Įstatymas Nr. 2238/1994, iš dalies pakeistas Įstatymu Nr. 3296/2004) nuostatas, pagal kurias užsienio ūkinės bendrijos Graikijoje apmokestinamos didesniu mokesčio tarifu nei nacionalinės ūkinės bendrijos, Graikijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal EB 43 straipsnį ir Europos ekonominės erdvės susitarimo 31 straipsnį.

2. Priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 269, 2007 11 10.

2009 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (Tribunale ordinario di Nocera Inferiore (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Lodato Gennaro & C. SpA prieš Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), SCCI

(Byla C-415/07) (¹)

(Valstybės pagalba užimtumui — Gairės dėl pagalbos užimtumui — Nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairės — Reglamentas (EB) Nr. 2204/2002 — „Darbo vietų kūrimo“ sąvoka — Darbo vietų skaičiaus didėjimo nustatymas)

(2009/C 141/15)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale ordinario di Nocera Inferiore

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Lodato Gennaro & C. SpA

Atsakovai: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), SCCI

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Tribunale ordinario di Nocera Inferiore — 2002 m. gruodžio 12 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2204/2002 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai, teikiama užimtumui (OL L 337, p. 3; 2004, specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 273) išaiškinimas — Pagalbai gauti būtinų reikalavimų laikymosi patikrinimas — Darbo vietų skaičiaus didėjimo patikrinimas — Apskaičiavimo metodas

Rezoliucinė dalis

Gairės dėl pagalbos užimtumui reikia aiškinti taip: norint patikrinti, ar buvo padidintas darbo vietų skaičius, reikia palyginti metų, ėjusių iki įdarbinimo, metinių darbo vienetų (MDV) skaičiaus vidurkį ir kitų metų po įdarbinimo MDV skaičiaus vidurkį.

(¹) OL C 283, 2007 11 24.